

Warszawa, 22 listopada 2016 r.

Opinia

do ustawy o zmianie ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych

(druk nr 328)

I. Cel i przedmiot ustawy

W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, iż nowelizacja ustawy z dnia 22 maja 2009 r. o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (Dz. U. z 2015 r. poz. 2122) „jest odpowiedzią na postulaty podmiotów, od których pochodzą wpłaty na fundusze promocji dotyczące zmiany funkcjonowania funduszy promocji, tak aby środki te przeznaczone były na wspieranie marketingu rolnego, wzrostu spożycia i promocji produktów rolno-spożywczych wytwarzanych przez ww. podmioty”.

W związku z powyższym w przedmiotowej ustawie doprecyzowano rozwiązanie, na mocy którego środki funduszy promocji produktów rolno-spożywczych, zwanych dalej „funduszami promocji”, będą przeznaczone na finansowanie lub współfinansowanie programów promocyjnych i informacyjnych kwalifikujących się do wsparcia ze środków Unii Europejskiej, dotyczących produktów rolno-spożywczych wytwarzanych przez określone w ustawie podmioty.

W tym celu ustawa wprowadza przepis (art. 9 ust. 1a), w którym w sposób jednoznaczny określa wymagania dla produktu rolno-spożywczego, którego dotyczą wymienione programy i działania. Przepis ten precyzuje, iż wskazane w ustawie programy oraz działania finansowane lub współfinansowane ze środków finansowych funduszy promocji dotyczą produktu rolno-spożywczego, którego produkcja podstawowa w rozumieniu art. 3 pkt 17 rozporządzenia (WE) nr 178/2002 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 28 stycznia 2002 r. ustanawiającego ogólne zasady i wymagania prawa

żywnościowego, powołującego Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności oraz ustanawiającego procedury w zakresie bezpieczeństwa żywności, odbyła się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, a w przypadku:

- 1) mięsa – jeżeli zostało pozyskane ze zwierząt urodzonych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej oraz których chów i ubój odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;
- 2) ryb – jeżeli ich chów lub hodowla odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej lub ich połowy odbyły się w wodach śródlądowych Rzeczypospolitej Polskiej, lub ich połowy odbyły się na obszarach morskich przy użyciu statków wpisanych do rejestru statków rybackich prowadzonego przez ministra właściwego do spraw rybołówstwa na podstawie art. 13 ust. 1 ustawy z dnia 19 grudnia 2014 r. o rybołówstwie morskim (Dz. U. z 2015 r. poz. 222);
- 3) produktów pochodzenia zwierzęcego innych niż mięso i ryby – jeżeli zostały pozyskane od zwierząt, których chów odbywa się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Natomiast w przypadku produktu rolno-spożywczego, będącego produktem przetworzonym w rozumieniu art. 2 ust. 1 lit. o rozporządzenia (WE) nr 852/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie higieny środków spożywczych, programy oraz działania finansowane lub współfinansowane ze środków finansowych funduszy promocji będą dotyczyły tego produktu, jeżeli został wyprodukowany na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i wszystkie jego składniki spełniają warunki określone jak dla produktów nieprzetworzonych lub zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone jak dla produktów nieprzetworzonych, a jeżeli do jego produkcji użyto innych składników:

- 1) łączna masa tych składników wynosi nie więcej niż 25 % łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji, oraz
- 2) w produkcji tego produktu nie można zastąpić tych składników takimi samymi składnikami, które spełniają warunki określone jak dla produktów nieprzetworzonych lub zostały wyprodukowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej wyłącznie ze składników spełniających warunki określone jak dla produktów nieprzetworzonych.

Ponadto przedmiotowa ustawa zmienia skład komisji zarządzających funduszami promocji produktów rolno-spożywczych w taki sposób, że zwiększa liczbę przedstawicieli producentów 4 do 5, natomiast zmniejsza liczbę przetwórców z 4 do 3.

Ustawa przewiduje, że kadencja członków komisji zarządzających poszczególnymi funduszami promocji powołanych na podstawie przepisów dotychczasowych wygaśnie z chwilą powołania członków tych komisji na podstawie niniejszej ustawy, lecz nie później niż w dniu, w którym upływa 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Ponadto ustawa wprowadza obowiązek naliczania i przekazywania wpłat na fundusze promocji przez przedsiębiorców, którzy prowadzą chów lub hodowlę świń, bydła lub cieląt, jagniąt lub owiec oraz drobiu i jednocześnie działalność gospodarczą w zakresie uboju wyprodukowanych przez siebie zwierząt. Wpłaty wnoszone będą w wysokości 0,1% wartości netto tych zwierząt.

Ustawa ma wejść w życie z dniem 1 stycznia 2017 r.

II. Przebieg prac legislacyjnych

Sejm uchwalił ustawę na 30. posiedzeniu w dniu 15 listopada 2016 r. w efekcie rozpatrzenia rządowego projektu ustawy o zmianie ustawy o funduszach promocji produktów rolno-spożywczych (druk nr 791).

Pierwsze czytanie projektu odbyło się 14 września 2016 r. na posiedzeniu Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi. Następnie projekt został skierowany do dalszych prac do podkomisji nadzwyczajnej. Efekt tych prac został w sprawozdaniu wymienionej Komisji (druk nr 956).

W odniesieniu do przedłożenia rządowego rozszerzono zakres wprowadzanych zmian o:

- 1) regulację, której celem jest objęcie obowiązkiem dokonywania wpłat na fundusze promocji podmiotów, które prowadzą chów świń, bydła, owiec oraz drobiu i jednocześnie działalność gospodarczą w zakresie uboju wyhodowanych przez siebie zwierząt;
- 2) zapewnienie możliwości finansowania lub współfinansowania ze środków finansowych funduszy promocji programów oraz działań dotyczących ryb, jeżeli między innymi ich chów lub hodowla odbyły się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej;

- 3) przepis dotyczący możliwości przeznaczania do dnia 31 grudnia 2018 r. środków finansowych funduszy promocji na finansowanie i współfinansowanie określonych w ustawie programów i działań, które dotyczą mięsa wieprzowego, mimo że nie zostały spełnione określone w ustawie warunki, jeżeli zostało pozyskane ze świń, których:
- a) ostatni etap chowu wynoszący co najmniej 4 miesiące odbył się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku świń, których wiek w chwili poddawania ubojowi przekraczał 6 miesięcy;
 - b) chów odbył się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej co najmniej od dnia, w którym osiągnęły masę 30 kg – w przypadku świń, których wiek w chwili poddawania ubojowi nie przekraczał 6 miesięcy, a ich masa wynosiła co najmniej 80 kg;
 - c) chów odbył się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – w przypadku świń, których wiek w chwili poddawania ubojowi nie przekraczał 6 miesięcy, a ich masa wynosiła mniej niż 80 kg.

W trakcie drugiego czytania na posiedzeniu Sejmu 15 listopada 2016 r. zgłoszono 3 poprawki.

Jedna z poprawek, w odniesieniu do produktu rolno-spożywczego będącego produktem przetworzonym, do którego produkcji użyto innych składników, powodowała, że łączna masa tych składników mogła wynosić nie więcej niż 10% a nie 25% łącznej masy wszystkich składników w chwili ich użycia do wyprodukowania tego produktu, nie licząc masy wody użytej do jego produkcji.

Pozostałe prawki miały na celu:

- wprowadzenie przepisu określającego wymogi, jakie muszą spełniać członkowie komisji zarządzających poszczególnymi funduszami promocji;
- usunięcie przepisu, który powodował wygaśnięcie kadencji członków komisji zarządzających poszczególnymi funduszami promocji powołanych na podstawie przepisów dotychczasowych z chwilą powołania członków tych komisji na podstawie niniejszej ustawy.

W związku z tym projekt został ponownie skierowany do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi w celu przedstawienia dodatkowego sprawozdania (druk nr 956-A).

Podczas trzeciego czytania, które odbyło się 15 listopada 2016 r., poprawki te nie uzyskały poparcia.

Za przyjęciem projektu ustawy opowiedziało się 400 posłów, 5 było przeciw, a 35 wstrzymało się od głosowania.

III. Uwagi szczegółowe

1. W art. 1 w pkt 1, w art. 3 w ust. 6b w pkt 1 i 2 ustawodawca posługuje się pojęciem „za wagę żywą” natomiast w pkt 3 „w wadze żywej”.

W myśl §10 Zasad techniki prawodawczej do oznaczenia jednakowych pojęć używa się jednakowych określeń, a różnych pojęć nie oznacza się tymi samymi określeniami. W związku z powyższym należy ujednolicić terminologię, jaką posługuje się ustawodawca w przytoczonych przypadkach.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 1, w art. 3 w ust. 6b w pkt 3 wyrazy „w wadze żywej” zastępuje się wyrazami „za wagę żywą”;

2. Zgodnie z §158 ust. 1 pkt 3 Zasad techniki prawodawczej jeżeli w akcie normatywnym odsyła się do innego aktu normatywnego, przy odesłaniu przytacza się w całości aktualny tytuł tego aktu oraz oznaczenie rocznika oraz pozycji dziennika urzędowego, w którym ogłoszono ostatni tekst jednolity tego aktu - jeżeli ogłoszono taki tekst jednolity.

Uwzględniając przywołaną zasadę w art. 1 w pkt 1, w art. 3 w ust. 6b w części wspólnej należy przetoczyć pełen tytuł ustawy o rolniczych badaniach rynkowych wraz z jej adresem publikacyjnym.

Propozycja poprawki:

– w art. 1 w pkt 1, w art. 3 w ust. 6b w części wspólnej wyrazy „o rolniczych badaniach rynkowych” zastępuje się wyrazami „ustawy z dnia 30 marca 2001 r. o rolniczych badaniach rynkowych (Dz. U. z 2015 r. poz. 1160).

Danuta Drypa

Główny legislator